

PŘÍLOHA 1 K DIPLOMOVÉ PRÁCI

Body odůvodnění preambule a články Směrnice 2015/2302 týkající se ochrany spotřebitele pro případ platební neschopnosti

Preambule Směrnice

(14) | Aby byla zajištěna spravedlivá hospodářská soutěž a ochrana cestujících, měla by se i na spojené cestovní služby vztahovat povinnost prokazatelně poskytnout dostatečné záruky, že budou vráceny platby a bude zajištěna repatriace cestujících v případě platební neschopnosti.

(39) | Členské státy by měly zajistit, aby cestující, kteří si zakoupí souborné služby, byli plně chráněni proti platební neschopnosti pořadatele. Členské státy, v nichž jsou pořadatelé usazeni, by měly zajistit, aby tito pořadatelé poskytli záruku, že v případě jejich platební neschopnosti budou vráceny veškeré platby již provedené cestujícími nebo v jejich prospěch, a pokud souborné služby zahrnují přepravu osob, že bude zajištěna repatriace cestujících. Nicméně by měla existovat možnost nabídnout cestujícím pokračování poskytování souborných služeb. Členské státy si mohou samy zvolit, jakým způsobem má být poskytnuta ochrana pro případ platební neschopnosti, měly by však zajistit, aby tato ochrana byla účinná. Účinností je myšleno, že ochrana by měla být k dispozici, jakmile v důsledku platební neschopnosti pořadatele cestovní služby nejsou nebo nebudou poskytnuty nebo budou poskytnuty pouze částečně nebo jakmile poskytovatelé služeb požadují zaplacení po cestujících. Členské státy by měly mít možnost požadovat, aby pořadatelé cestujícím vystavili osvědčení dokládající přímý nárok vůči poskytovateli ochrany pro případ platební neschopnosti.

40) | Aby byla ochrana proti platební neschopnosti účinná, měla by pokrývat předvídatelné množství plateb zasažených platební neschopností pořadatele a ve vhodných případech i předvídatelné náklady na repatriaci. To znamená, že by ochrana měla být dostatečně vysoká, aby pokryla všechny předvídatelné platby uskutečněné cestujícími nebo v jejich prospěch v rámci souborných služeb v hlavní sezóně, přičemž se zohlední období mezi obdržením takových plateb a dokončením cest či pobytů, jakož i případné předvídatelné náklady na repatriaci. To bude obecně znamenat, že záruka musí pokrýt dostatečně vysoké procento obrátu pořadatele, co se týče souborných služeb, a může záviset na faktorech, jako je typ prodaných souborných služeb, včetně způsobu přepravy či cestovní destinace, a na jakýchkoliv právních omezeních nebo závazcích pořadatele, pokud jde o výše záloh, které může přijmout, a načasování jejich zaplacení před zahájením poskytování souborných služeb. Vzhledem k tomu, že nezbytné pokrytí lze vypočítat na základě nejnovějších obchodních údajů, například obrátu dosaženého za poslední obchodní rok, měli by mít pořadatelé povinnost přizpůsobit ochranu proti platební neschopnosti v případě zvýšeného rizika, včetně výrazného nárůstu prodaných souborných služeb. Nemělo by však být třeba, aby účinná ochrana proti platební neschopnosti zohledňovala velmi vzdálená rizika, jako je například platební neschopnost vyhlášená několika největšími pořadateli zároveň, pokud by zohlednění takových rizik mělo nepřiměřený vliv na náklady na tuto ochranu, a tím by bránilo její účinnosti. V takových případech může být záruka pro náhradu uskutečněných plateb omezena.

(41) | S ohledem na rozdíly mezi vnitrostátními právními řády a zvyklostmi, pokud jde o strany smlouvy o souborných službách pro cesty a přijímání plateb uskutečněných cestujícími nebo v jejich prospěch, by měly mít členské státy možnost požadovat, aby si ochranu pro případ platební neschopnosti opatřili i prodejci.

(42) | V souladu se směrnicí 2006/123/ES je vhodné stanovit pravidla, kterými se zabrání, aby povinnosti týkající se ochrany pro případ platební neschopnosti překážely volnému pohybu služeb a svobodě usazování. Členské státy by proto měly mít povinnost uznat ochranu pro případ platební neschopnosti zřízenou podle práva členského státu usazení. K usnadnění správní spolupráce a dohledu v oblasti ochrany pro případ platební neschopnosti nad pořadateli a tam, kde je to relevantní, prodejci, kteří působí v různých členských státech, by měly mít členské státy povinnost určit ústřední kontaktní místa.

(43) | Obchodníci, kteří zprostředkovávají spojené cestovní služby, by měli mít povinnost informovat cestující, že si nekupují souborné služby a že za řádné plnění jejich smluv odpovídají výhradně jednotliví poskytovatelé cestovních služeb. Obchodníci, kteří zprostředkovávají spojené cestovní služby, by navíc měli mít povinnost poskytnout ochranu pro případ platební neschopnosti pro účely vrácení plateb, které přijali, a jsou-li odpovědní za přepravu osob, pro účely repatriace cestujících, a měli by v tom smyslu cestující informovat. Na obchodníky, kteří odpovídají za plnění jednotlivých smluv tvořících součást spojených cestovních služeb, se vztahují obecné právní předpisy Unie na ochranu spotřebitele i její právní předpisy pro konkrétní odvětví.

(44) | Při stanovování pravidel pro režimy ochrany v případě platební neschopnosti v souvislosti se soubornými službami a spojenými cestovními službami by členským státům nemělo být bráněno, aby zohlednily zvláštní situaci menších společností při zajištění stejné úrovně ochrany cestujících.

(50) | Je třeba upřesnit, že by se regulatorní požadavky této směrnice na ochranu v případě platební neschopnosti a informace v souvislosti se spojenými cestovními službami měly vztahovat i na obchodníky, kteří nejsou usazeni v členském státě a kteří jakýmkoli prostředky směřují svou činnost ve smyslu nařízení (ES) č. 593/2008 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 (14) do jednoho nebo více členských států.

Kapitola IV – Poskytování souborných služeb

Článek 13

Odpovědnost za poskytování souborných služeb

1. [...]

Členské státy mohou ve svých vnitrostátních právních předpisech ponechat v platnosti nebo zavést ustanovení, podle nichž za poskytování souborných služeb odpovídá též prodejce. V tomto případě se ustanovení článku 7, kapitoly III, této kapitoly a kapitoly V vztahující se na pořadatele použijí přiměřeně rovněž na prodejce.

Kapitola V - Ochrana pro případ platební neschopnosti

Článek 17

Účinek a rozsah ochrany pro případ platební neschopnosti

1. Členské státy zajistí, aby pořadatelé usazení na jejich území poskytli záruku vrácení veškerých plateb uskutečněných cestujícími nebo v jejich prospěch, nejsou-li příslušné služby poskytnuty v důsledku platební neschopnosti pořadatele. Je-li součástí smlouvy o souborných službách pro cesty i přeprava osob, poskytnou pořadatelé záruku rovněž pro repatriaci cestujících. Lze nabídnout pokračování souborných služeb.

Pořadatelé, kteří nejsou usazení v členském státě a kteří souborné služby prodávají nebo nabízejí k prodeji v některém členském státě nebo kteří jakýmkoli způsobem směřují tyto činnosti do některého členského státu, jsou povinni poskytnout záruku v souladu s právními předpisy daného členského státu.

2. Záruka uvedená v odstavci 1 musí být účinná a musí se vztahovat na důvodně předvídatelné náklady. Musí se vztahovat na částky plateb uskutečněných cestujícími nebo v jejich prospěch za souborné služby, přičemž se zohlední období mezi obdržáním záloh a konečných plateb a dokončením souborných služeb, jakož i odhadované náklady na repatriaci v případě platební neschopnosti pořadatele.

3. Ochrana pro případ platební neschopnosti pořadatele se na cestující musí vztahovat bez ohledu na jejich bydliště, místo odjezdu nebo místo, kde byly souborné služby prodány, a bez ohledu na členský stát, ve kterém se subjekt poskytující ochranu pro případ platební neschopnosti nachází.

4. Je-li poskytování souborných služeb dotčeno platební neschopností pořadatele, musí být záruka bez poplatku k dispozici pro účely repatriace a v nezbytných případech k financování ubytování před repatriací.

5. Uskutečněné platby za cestovní služby, jež nebyly poskytnuty, musí být na žádost cestujícího bez zbytečného prodlení vráceny.

Článek 18

Vzájemné uznávání ochrany pro případ platební neschopnosti a správní spolupráce

1. Ochranu pro případ platební neschopnosti, kterou pořadatel poskytuje podle předpisů členského státu, v němž je usazen, uzná členský stát za odpovídající požadavkům svých vnitrostátních předpisů provádějících článek 17.

2. Členské státy určí ústřední kontaktní místa pro usnadnění správní spolupráce a dohledu nad pořadateli, kteří působí v různých členských státech. Kontaktní údaje těchto kontaktních míst oznámí ostatním členským státům a Komisi.

3. Ústřední kontaktní místa si vzájemně umožní přístup k veškerým nutným informacím o svých vnitrostátních požadavcích na ochranu pro případ platební neschopnosti a uvedou totožnost subjektu nebo subjektů poskytujících takovou ochranu konkrétním pořadatelům, kteří jsou usazeni na jejich území. Tato kontaktní místa si vzájemně umožní přístup k veškerým dostupným seznamům pořadatelů, kteří splňují povinnosti týkající se ochrany pro případ platební neschopnosti. Všechny takové seznamy musí být veřejně dostupné, a to i on-line.

4. Má-li členský stát pochybnosti o ochraně některého pořadatele pro případ platební neschopnosti, požádá o objasnění členský stát, v němž je pořadatel usazen. Členské státy odpovídají na žádosti z jiných členských států co nejrychleji s ohledem na naléhavost a složitost případu. První odpověď v každém případě poskytnou do 15 pracovních dnů od obdržení žádosti.

Kapitola VI – Spojené cestovní služby

Článek 19

Požadavky na ochranu v případě platební neschopnosti a informace v případě spojených cestovních služeb

1. Členské státy zajistí, aby obchodníci zprostředkovávající spojené cestovní služby poskytli záruku, že budou vráceny veškeré platby, které obdrží od cestujících, pokud cestovní služba, která je součástí spojených cestovních služeb, nebyla v důsledku jejich platební neschopnosti poskytnuta. Jsou-li tyto obchodníci odpovědní za přepravu osob, musí se záruka vztahovat i na repatriaci cestujících. Ustanovení čl. 17 odst. 1 druhého pododstavce a odstavců 2 až 5 a článku 18 se použijí přiměřeně.

2. Předtím, než bude cestující vázán smlouvou vedoucí ke sjednání spojené cestovní služby či jakoukoli odpovídající smluvní nabídkou, obchodník zprostředkovávající spojené cestovní služby, a to i v případě, kdy není usazen ve členském státě, ale jakýmkoli prostředky směřuje tyto činnosti do některého členského státu, jasným, srozumitelným a výrazným způsobem uvede, že se na cestujícího:

- a) nebude vztahovat žádné z práv, která se vztahují výhradně na souborné služby podle této směrnice, a že každý poskytovatel služeb odpovídá výlučně za řádné poskytování služeb s ním sjednaných, a
- b) bude vztahovat ochrana pro případ platební neschopnosti v souladu s odstavcem 1.

Za účelem dosažení souladu s tímto odstavcem poskytne obchodník zprostředkovávající spojené cestovní služby tyto informace cestujícímu na příslušném standardním formuláři uvedeném v příloze II, nebo pokud se na konkrétní typ spojené cestovní služby žádný z formulářů uvedených ve zmíněné příloze nevztahuje, poskytne informace v nich obsažené.

3. Pokud obchodník zprostředkovávající spojené cestovní služby nesplní požadavky uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku, platí ve vztahu k cestovním službám, které jsou součástí spojených cestovních služeb, práva a povinnosti stanovené v článcích 9 a 12 a v kapitole IV.

4. Pokud spojené cestovní služby vyplývají ze smlouvy uzavřené mezi cestujícím a obchodníkem, který nezprostředkovává spojené cestovní služby, informuje tento obchodník o uzavření příslušné smlouvy obchodníka zprostředkovávajícího tyto spojené cestovní služby.

Kapitola VII – Obecná ustanovení

Článek 20

Zvláštní povinnosti prodejce v případě, že je pořadatel usazen mimo Evropský hospodářský prostor

Aniž je dotčen čl. 13 odst. 1 druhý pododstavec, je-li pořadatel usazen mimo Evropský hospodářský prostor, má prodejce usazený v členském státě povinnosti stanovené pro pořadatele v kapitolách IV a V, ledaže prokáže, že pořadatel splňuje uvedené kapitoly.